

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 71.

V Ljubljani, v četrtek 28. marca 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemán:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računí 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročnje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le z dnem naročbe.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889. s poštnino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčevo“ opravništvo in pa „Katol. Bukvarna“.

Vredništvo in opravništvo „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 27. marca.

Budgetna razprava.

(19. in 20. dan.)

Duhovniška kongrua.

V sinočnji seji bil je na vrsti proračun verskih zakladov. Poslanec dr. Fuehs je pri tej priliki ob-

širno pretresal duhovniško kongruo in z odloki upravnega sodišča dokazoval, da je ravnanje ministerstva za bogočastje v nasprotju z dotično postavo. Poslanci z obeh strani so ga poslušali z veliko pozornostjo in mu živahno pritrjevali, ko je konečno vladi priporočal, naj se strogo drži sklenjenega zakona in naj ga nikar ne zavija po svoje.

Bogoslovje.

Danes se je nadaljeval proračun za bogočastje, ob enem pa rešil tudi zakon, s katerim se vravnava plače bogoslovskih profesorjev in ki je obveljal brez vsakotere premembe. Kronawetter je imel pri tej priliki dolg govor, v katerem se je protivil vsakateri podpori katoliške cerkve, ki naj za svoje potrebe sama skrbi, kakor skrbé vsi drugoverci. Mož ne pomisli, da doneski verskih zakladov niso vladna podpora, ampak cerkvena lastnina, katero si je bila država pred sto leti prisvojila. Kar torej država sedaj cerkvi daje, ji ne daje zastoj, ampak le vračuje, kar je bilo nekdanj njenega in kar bi ji morala z vso zgubo in vsem dobičkom vrniti.

Cerkev v Barkovljah.

Pri bogočastju govoril je danes tudi slovenski poslanec Nabergoj, ki je živo opisoval slabi stan farne cerkve v Barkovljah, katere ubožni farani ne morejo popraviti. Mestni zbor tržaški se za to cerkev nič ne briga, pa tudi deželna vlada ne, dasi je cerkev pod cesarskim patronatom. Ljudje so že pred 24. leti pri vladi prosili podpore, pa ta prošnja še dozdaj ni rešena. Konečno predlaga Nabergoj resolucijo, ki vladi priporoča, naj vsaj za l. 1890 v državni proračun postavi primeren znesek. Ta resolucija je bila zadostno podpirana in se je izročila budgetnemu odseku, da jo pretresa in v zbornici o njej poroča.

Visoke šole.

Pri vseučiliščih je bila vpisana cela vrsta govornikov, pa imata govoriti na vsaki strani samo po jeden. Izmed levičarjev govoril je dr. Derschatta,

na desnici pa ravno sedaj govori češki poslanec Fišera o višji kmetijski šoli na Dunaji. Za njim se ima razprava skleniti in bosta govorila le še dva generalna govornika pa poročevalec. Ker danes zvečer zaradi justičnega odseka ni seje, pridejo srednje šole najbrže še le jutri na vrsto.

Tuje srečke.

△ Minolo soboto je državni zbor obravnaval o vladni predlogi gledé vnanjih srečk in posojil z dobitki. Debata je bila precej živahna, ker so levičarji očitali vladi, da bi morala že davno prepovedati vnanje srečke, akoravno jim ta stvar ni prišla na misel, ko so bili na krmilu. Plener in Kopp sta metala žveplo na vlado in desnico, Mattuš in finančni minister Dunajevski sta gasila, in konečno je bila postava sprejeta z malimi premembami.

§ 7. te postave se glasi: Kdor v tiskovinah ali javno naznanja in priporoča prepovedane srečke ali loterije, dalje posojila z dobitki, ki se po tej postavi ne smejo kolekovati, kdor objavlja izžrebane številke prepovedanih loterij, kaznuje se z denarno globo do 300 gld.

Vsakdo je že opazil naznanila v listih o vnanjih srečkah. Celó veliki listi v inseratih priporočajo vnanje srečke, in marsikdo je že poskušal svojo srečo, ne da bi mislil na postavno prepoved. Na tisoče ljudij kupuje z mirno vestjo vnanje srečke, kot: hamburške, brunšviške, lipiške, berlinske itd. Vnanje banke pošiljajo v déžel brez naročbe cele kupe svojih srečk.

Ti špekulantje zvedó za vsakega trgovca in obrtnika ter mu vsiljujejo svoje dvomljivo blago. Kjer ni tožnika, tudi ni sodnika, in tako je bilo doslej. In kar se je skrivoma godilo, nas toliko ne zanima. Kaj pa se lahko zgodi, ako javna oblast izvé, da ima ta ali oni prepovedane vnanje srečke?

Zadnji čas skušajo spretni poštni uradniki iz zasebnih pisem priti na sled naročnikom hamburških srečk. Take naročnike zasledé na trojen način.

LISTEK.

Lovska burka.

II.

Po južini tistega dne sedi strojar v gorki sobi in pregleduje svoje dolžne knjige, da vidi, koliko je kdo dolžan na kozah, in če ne bi kazalo katerega kasnega plačnika malo opomniti — kar potrka nekdo na vrata in v sobo stopi grajski logár, g. Strel, jako resnega obraza. Po navadnem pozdravu postavi puško v kót in se nasloni na steno Sedmaku nasproti.

„Kaj pa takega?“ — zagodrnja strojar v svojem naslonjaču. „Ste morda, g. Strel, prinesli v stroj kožo onega srnjaka, ki je imel kozlovske rogove?“

„Hm, prinesel nisem ravno nič“ — odvrne logár — „pač pa bi rad nekaj odnesel, kar je danes zjutraj skrivaj prišlo v hišo poštenjaka Sedmaka.“

Strojar obledi in beseda mu zastane. Strah ga obide, če ni morda prišel logár po zajca.

„Danes zjutraj“ — nadaljuje logár mirno in resno — „je moj sin slišal strel dobro uro od logarske hiše. Urno sname puško s klina in hiti v gozd gledat, kaj da strel pomeni. Kmalu zapazi

skozi grmovje našega lovca Lesjaka, ki z velikim zajcem hiti doli v trg. Ko se vrne iz trga, précej ga trdó primem; on pové vse, da je zajca ukradel in vam prodal za 1 gld. 20 kr. Mar to ni res, gosp. Sedmak? Zahtevate dokazov, prič?“

„Kaj pa je za to?“ — izgovarja se strojar ves preplašen. „Ako bi bil tudi zajca kupil, mu je li na ušesih zapisano, da je ukraden?“

„Lirum, larum, ta izgovor je prazen“ — povzame logár. „Mojster strojar dobro vé, da je lov na zajce s 15. dnevom januarija prepovedan in da kdorkoli zajca pozneje ustrelí ali kupí, zapade kazni. Zajec je bil mnogo dni éez ta obrok ubit in, notabene, zajec angleškega plemena, katerih sem lani tri pare naročil iz Anglije za lepe novce, da se po želji našega g. grofa v zaprti ogradi zaredijo in požlahtnijo naše navadno pleme. Zajec stoji 10 gld. Lovca Lesjaka, ki sem ga že dlje časa imel na sumnji, da mi zajce odnaša, da vjame par grošev za žganje, sem že naznanil pri gospóski. Še danes ga odpeljejo v luknjo, kjer naj se pustne dneve gosti s kašo in krompirjem. Čez par dni bo obravnava, h kateri bodete tudi vi kot kupec ukradene divjačine pozvani. Kakó se bo stvar iztekla, si lahko mislite. Nekoliko noči bodete v družbi Lesjakovi prenočili pod cesarsko streho ali pa globoko v žep posegli, da v denarji plačate kazen. Kaj si bodo

ljudje o vas mislili, kaj bo vaša gospa rekla, sosedje in znanci, tega še omenjati nočem. To so nasledki vsacega nepoštenega dejanja. Kakoršna preja, tako je platno. Kdor ni pravici zvest, pride gospóski v pest.“

Strojarja so vse barve prehajale pri tej razpravi logarjevi, s prva bela, potem rumena, nazadnje zelena. V žep poseže in s tresočo roko moli proti logárju polno možno tolarjev, rekoč: „Nate, nate, pa molčite! Za božjo voljo, le tega ne, le tega ne, g. logár, ako ste bili kdaj moj prijatelj!“

Zdaj se odpró vrata in v sobo prihrumi srdita, kakor furija, debela strojarica, teledi pred moža zajéji meh, iz predpasnika pa iztrese velik kup sená, rézanice in žaganja, s katerim je bil zajéji meh natlačen ter začne svojega zakonskega tovariša s takó ljubeznjivimi izrazi častiti, da je bil revež usmiljenja vreden. Kakor toča na strneno polje, takó se je usipalo iz ust strojarice na ubozega možá.

Zanimiv je bil ta prizor: strojar sedeč v naslonjaču, ves poparjen, lojevo barvo na obrazu, sredi sobe bojevita Urša, puhajoč od jeze kakor puran, na strani pri oknu pa logár z obema rokama na ustih, da bi na glas smeha ne izpustil.

Dozdevnega zajca so bili pri logárju takó umetno naredili, da je bil čisto podoben pravemu zajcu in bi ga ne bil na prvi pogled celó lovec

V prvo vrsto smemo prištevati one, katere zasačijo „in flagranti“, da imajo prepovedane srečke. Teh je primeroma najmanj.

Večje je število druge in tretje vrste. Dotični poštni urad n. pr. sluti v pismu več vnanjih prepovedanih srečk. Po postavi z dné 6. aprila 1870 pa uradniki ne smejo z namenom prelomiti pismene tajnosti. Pisma smejo odpreti le na podlagi sodnikovega povelja. Torej celó državna finančna oblast ima v tem slučaju zaprto pot. Kaj se zgodi?

Na podlagi ukaza finančnega ministerstva z dné 6. novembra 1874 v dogovoru z notranjim, trgovskim in pravosodnim ministerstvom morajo pisma, v katerih slutijo prepovedane srečke, oddati bližnjemu carinskemu uradu ali finančni oblasti prve stopinje.

Pokličejo naročnika in prosijo, naj vpričo uradnih oseb odpre pismo. To je v teoriji, v resnici pa drugače. Ako nadpisanec (adresat) sluti, zakaj so ga pozvali, noče pisma odpreti ter reče, da ne vé, kaj je v pismu.

Ker ga po nobeni postavi ne morejo prisiliti, da bi pismo odprl, in mu tudi pisma ne morejo odtegniti, je vsa preiskava brezvspešna in adresat dobi svojo srečko. Ako pa pisma ne zahteva, pošljejo pismo po postavi iz leta 1838 glavnemu pošt-nemu uradu na Dunaj, kjer je raztrgajo in zažgó. Ako pa v pismu slutijo vrednostne papirje, shranijo pismo in ime nadpisane objavijo v uradnem listu. Zvit naročnik pa se ne oglasi, krivde mu ne morejo dokazati, ker pisma ne smejo odpreti, in tako uide kazni.

Tretji slučaj je, ako finančna oblast izvé, da ima ta ali ona oseba prepovedano srečko. Ako jo pokličejo na odgovor, lahko taji, da nima srečke. Oblast kar naravnost ne more udreti v njeno stanovanje, ker to zabranjuje postava z dné 27. oktobra 1862 v varstvo hišne pravice. Po § 3. sme finančna oblast le tedaj preiskati stanovanje, ako se gre za velike prestopke. Ako lastnik torej utaji srečko, je uradno postopanje končano.

Kdo naj se torej sedaj zagovarja? Le pošten človek, ki si je naročil srečko, a ni vedel, da je prepovedana. Čital je v svojem listu priporočilo teh ali onih vnanjih srečk, naročil si jih, in če ga oblast prime, tudi ne bode tajil. Za svojo poštenost pa si je nakopal občutljivo kazen. Žvita buča ali agent z vnanjimi srečkami pa srečno peté odnese.

In morala? — Pošteni ljudje gredó na led, ker ne poznajo postave in se zanašajo na priporočila v svojih listih.

Govor poslanca Ferjančiča

v državnozbornski seji dne 11. marca t. l.

(Dalje.)

Leta 1883 se je volil v Ptuj nemško-liberalen okr. zastop, kateremu je po postavi potekla opravilna dóba v novembru 1886. Toda še-le leta 1887 se je izvolil novi okrajni zastop in še-le leta 1888 je začel svoje delovanje. Minulo je tedaj namestu treh skoraj pet let. In zakaj? Hoteli so na vsak način obdržati leta 1883 voljene nemško-liberalne gospode

spoznal, še manj pa strojar ali njegova zakonska polovica.

Strojar ves razbeljen od jeze hoče zdaj svoje tolarje zopet imeti, toda logár mu jasno dokaže, da se v kljub temu stvar sama na sebi čisto nič ne spremeni. Kaj je Lesjak s to šalo nameraval, njemu nič mari, strojar pa je vendar imel namen, ukradenega zajca kupiti in to celó o zaprtiji zajčjega lova. Tožba pojde svojo pot naprej, ako se ta zanj gotovo ne-ljuba zadeva z lepa ne potlači. Strojar sam to izprevidi in pusti tolarje logárju proseč ga preponižno, naj blagovoli molčati o vsem tem, da ljudje ne izvedó, kakó ga je Lesjak namazal. S prijaznim pozdravom odide logár iz hiše. Malo je manjkalo, da se ni razletel od samega smeha.

„O to so živi parkeljni, ti zelenci, ti gozdni škrati!“ — začne zdaj Sedmak rohnéti po sobi. „Kakó so me zopet prekanili! Zajčji meh z rézanico in mahom natlačen kupiti za 1 glđ. 20 kr., — ob mošnjo tolarjev priti, da vse to ne razglasi, — sitnost z ženo! — Kaj, če to ljudem v zobe pride, — če se izvé ‚pri jelenu‘, — moja stava? Pa vsaj je obljubil Strel, da bo tiho, menda vendar ne bo kje kaj bleknil. O ta debeli četrtek je debel — ne bom ga pozabil svoj živ dan.“

Kaj pa, da se je še tisti dan zvedlo po vsem trgu, kakó so loveci Kožarja za pusta naredili. Logár

in kmete, da bi volili v okrajni šolski svét, kateremu je potekla opravilna dóba leta 1887. Ta namen so tudi izvršili. Seveda je bilo to treba na kakov način prikriti in s postavo olepšati. Volitve novega okrajnega zastopa niso mogli dlje odlašati in ta se je vršila meseca junija 1887, toda trajalo je dolgo, da sta se potrdila njegov načelnik in namestnik. Posebno je ugajalo deželnemu šolskemu svétu, da se je vložila pritožba zaradi tega, ker so se hišniki uvrstili mej veleposestnike. Deželno namestništvo je kot zadnja stopnja pri pregledanji in potrjenji volilnega seznama na vsak način hotelo imeti hišnike mej veleposestniki. Proti temu se je vložila pritožba pri upravnem sodišči, ki je našlo postopanje pomankljivo in je vrnilo volilno zadevo, da se popravi. Toda hibe se niso popravile. Stari okrajni zastop je vsled smrti in premenjenega demovanja že zgubil desetino svojih članov, opravilna dóba mu je že potekla in osnovanju novega so se delale iste zapreke, kakor za časa volitve. Položaj je bil bolj kritičen, kakor poprej, in vendar sta bila dne 13. junija 1888 potrjena načelnik in njegov namestnik. Opomnim pa, da smo nekaj dni poprej v zbornici interpelovali, ali vlada ne misli storiti konca temu nestrpnemu stanju in omogočiti okrajnemu zastopu, da more vsaj prej pričeti z delovanjem, predno mu poteče opravilna dóba. Pri tem je pa dvoje zanimivo. Zanimivo je, da se namestništvo vzlic nasprotnim razsodbam, katere je upravno sodišče izdalo poprej že v dveh slučajih, drži svojih nazorov in hoče na vsak način imeti hišnike mej veleposestniki. Upravno sodišče nima izvrševalne moči, zaradi tega se morajo vladni organi v prvi vrsti ravnati po njegovih pravnih načelih.

Toda stvar ima drug vzrok. Okrajni zastopi so zastopstva interesov, volijo namreč veliki posestniki, trgovina in obrt, kmetske občine, mesta in trgi. Kakor so razmere na Štajerskem, morajo skoraj vselej Nemci imeti večino, ako se hišniki prištevajo mej veleposestnike, kajti mesta volijo svoje nemške zastopnike, obrt in trgovina tudi nemške zastopnike, le kmetske občine so prepuščene Slovincem.

Gre se tedaj za veliko posestvo, ki je odločilno. Ako se tedaj uvrsté mej veleposestnike hišniki, ki so večinoma nemško-liberalni gospodje iz Ptuj, verjetno je skoraj povsod, da bo okrajni zastop vzlic ogromni večini slovenskega prebivalstva nemški. Tej slučajnosti je ptujski okrajni zastop, o katerem sem prej govoril, skoraj vedno izpostavljen. Bilo je že mnogo nemško-liberalnih večin, in vendar je število nemškega prebivalstva v ptujском okraji, ki je eden največjih, jako majhno.

Nasproti 3000 Nemcem je 46.000 in več Slovincem. (Čujte! na desnici.) Pri teh razmerah vendar to zastopstvo ni zastop okraja, marveč ptujskega mesta.

Zanimiv je pa tukaj še drug moment, namreč dvojna mera, s katero se meri. V Ptuj so takó postopali, da se z odlašanjem ni mogel potrditi načelnik in njegov namestnik. V Celji, kjer so bile iste razmere, a se je vložila pritožba na upravno sodišče, se je pa doseglo potrjenje. Ako se prašamo po vzroku, zameriti nam ne more nikdo, ako trdimo,

sam je obletel vse znane hiše in pravil, po čem strojar kupuje zajčjo dlako. In ko je ta predpustna šala prišla med ženske, ni bilo kmalu po vsem trgu človeka, da bi za-njo ne vedel. Kar veste ženski dve, vedó vsi ljudje.

* * *

Pa s tem ni bilo še konca komediji. Še tisti večer se napoti strojar z mrakom vred k „jelenu“ na svojo navadno pivo. Danes je debeli četrtek, torej tehten vzrok, še malo več časa izostati, — posebno po britkih skušnjah današnjega dneva. Še na um mu ni prišlo, da bi kdo vedel o zajčji kupčiji. Mislil si je, da je bil logar vesel možnje tolarjev in da se zdaj doma v gozdu greje pri topli peči. Stopi v gostilno in gré kakor druge poti v malo sobo, kjer se posadi na svoj stari sedež. Čudno pa se mu je zdelo, zakaj je danes toliko število gostov in tako zgodaj „pri jelenu“. Vsi navadni gostje so bili zbrani, samo župana ni bilo še med njimi.

„Danes je bil v trgu g. Strel, grajski logar“ začne eden gostov dopovedovati, — „pa ni bilo nič ž njim. Tekal je tje ob hišah, kakor bi mu v glavi vrelo. Govori se, da je prišel na sled neki lovski tatvini in da že tudi sumi, kje bi bila skrita ukradena zvér. Bil je ves srdit. Takó mi je pravil čevljar Kopitar in krojač Zapleta, botra Čenča in sosed Klepetulja.“

da ni bil postaven, marveč političen, kajti v Celji je bil izvoljen okrajni zastop z nemško-liberalno, v Ptuj pa s slovensko-narodno večino. Toda čemu naj govorim o malenkostih, če se v velikem takó tepta pravica Slovencev, kakó da uradniki ne razumejo jezika onega naroda, s katerim morajo uradno občevati, da je bil na pr. pri ptujskem okrajnem glavarstvu pribit listek, na katerem so bile zapisane štiri ali pet občin, zahtevajočih slovensko uradovanje? Iz tega se smé z gotovostjo sklepati, da so poslali tem občinam sicer slovenske spise; drugim več sto občinam, ki tudi spadajo k okrajnemu glavarstvu, se je pa dopisovalo nemški.

Kaj naj razkladam slučaje, kakor na pr. oni, ki se je pripetil pri okrožnem sodišči in okrajnem glavarstvu v Celji, kjer je z globo zaukazal okrajni glavar občinskemu predstojniku, naj reši nemški dopis, katerega ni razumel ter ga je zaradi tega vrnil okrožnemu sodišču, da bi ga mu poslalo slovenski. Take so razmere na Štajerskem.

Dovoljeno naj mi je nekoliko pojasniti razmere na Koroškem. Na Koroškem je zgodovinsko in tudi vsled neugodnih odnošajev navstalo stanje, ki jako tlači slovensko prebivalstvo in ga ovira, da ne more priti k besedi. Zemljiško razbremenjenje na primer se na Koroškem ni takó izvedlo, kakor drugod, kajti cele pokrajine so iz več sosednjih velikih srenj, ki nimajo lastnega gojzda, akoravno je dežela gojzdnata. Navezane so gledé lesa in stelje na graščine ter morajo kupovati te za gospodarstvo takó potrebne reči. Odvisno pa je tudi od volje grajščakov, ali jim hočejo te potrebne reči prodati ali ne.

Prebivalstvo občuti to kot veliko breme. Raje plačuje davke, kakor pa te davščine grajščakom. Toda grajščine niso zadovoljne le z denarjem, kateri dobivajo od ljudi za te prodane predmete, marveč tudi vplivajo na prebivalstvo v političnem oziru. Enaki odnošaji so pri obrtih in rudnikih. Ljudem se daje delo, a za to se jim predpisuje politika.

Če se uvažujejo te razmere, kakor tudi okoliščina, da zadnji čas tudi mestno prebivalstvo vpliva pri volitvah v občinske zastope, ker se meščanje poslužujejo volilne pravice za gojzadne parcele, za katere po krajcarjih plačujejo davek, potem se ne smemo čuditi, da slovensko prebivalstvo ne pride k besedi, da si more od 14 kmetsko-občinskih sedežev v deželnem zboru priboriti in ohraniti le dva, ker so se slovenski okraji vedno spajali z nemškimi, takó da Slovenci vsled opisanih razmer in zaradi te volilne geometrije nikakor ne morejo prodreti.

To pa, da proti slovenskemu prebivalstvu, ki se mora bojevati zoper take razmere, tudi oblastnije delajo za one elemente, je pa vendar čudno. Omenil sem že, kako postopajo z učitelji, ako pokažejo naklonjenost narodu slovenskemu, kateremu pripadajo, in kakó drugače se ravna z učitelji, ako se vdeležujejo nemško-liberalnih izjav. Toda glava oblastev na Koroškem, deželni načelnik, postopa tukaj takó, da moram to nekoliko pojasniti. Dozvoljujem si obračati te besede naravnost na ekselenco gospoda vodjo ministerstva notranjih zadev, da se mi ne bo očitalo, da govorim in napadam osobo, ki ni navzoča.

„Jaz pa sem to reč drugače slišal“, — oglasi se gost ob drugem koncu mize. — „Moj sin, ki je bil po opravi na pošti, je dejal, da logar v krčmi na pošti sedi in polno ljudi je okoli njega, ki se na vsa usta krohotajo temu, kar jim razklada. Si je pa že zopet kako godčevsko umislil; to vam je ptič, da mu ga ni para, vseh muh je poln, ž njim ne kaže češenj zobati.“

Lahko si je misliti, kakó je strojarju gorko prihajalo pri tem razgovoru, zlasti ko je opazil, da se gostje eden drugemu muzajo in skrivaj po njem ozirajo. Raje bi bil to uro na zadnjem vogliču svetá, kakor pri gospóski mizi. Slastno pivo se mu je zdelo grenko kot žolč in smodka mu ni hotela vleči, dasi je že mnogo žveplenje pokuril. Obetal je sam pri sebi, da bo dal logarju par najlepših kož za jirhaste hlače, zastonj, prav zastonj, ako ga ni izdal.

V sobo stopi zdaj gospod župan in načelnik gasilcev ter vošči družbi „dober večer in veselo zabavo, ker je debeli četrtek“. Strojar se razveseli novega gosta, ki ga je posebno rad imel in visoko čislal, ter mu migne, naj se usede poleg njega. Ta pa za zdaj ne more sesti, ampak izvleče iz žepa pólo papirja in se odkašlja, da bi nekaj glasno prečital. Od vseh voglov mize se približajo gostje in se vstopijo okoli njega, poslušat, kaj se bo bralo.

Kako se vede deželni predsednik sam? Ako se nastavi župnik ali provizor na slovenski župniji, naprosi se ordinarijat, da mu dá na pot, ali kakor slove po besedah, da mu dá pri priložnosti razumeti, naj se v svojem bodočem delokrogu popolnoma ogiblje narodnih strankarskih rovanj. (Poslanec Wagner: Popolnoma pametno! — Poslanec dr. Trojan: Nemcem tudi?) In kaj so storili ti župniki in provizorji? Podpirali so one, ki tukaj podpirajo vlado ter so izvolili ministra za poslanca.

Poizvedovalo se je o pristojnosti neke osebe, in sicer zaradi tega, ker je prišla v občno bolnišnico na Koroškem. Prosilo se je neki župnijski urad, naj dá o tem pojasnila; ta župni urad je pisal drugemu, slednji pa občinskemu zastopstvu. To dopisovanje je bilo slovensko. Prišlo je v svoji slovenski obliki tudi deželnemu odboru pred oči. Ta je porabil to priliko ter je poslal deželni vladi dolgo noto, v kateri je skušal dokazati, da ne sme biti na Koroškem slovensko dopisovanje dovoljeno (Čujte, čujte! na desnici), ker so župnijske matice — na te so se tedaj sklicevali — javne listine, in da sme deželni odbor zahtevati, da se sestavljajo te listine nemški, ker imajo pravico javnosti. (Poslanec dr. Trojan: To je slavenjenje v Avstriji.) Nadalje so se upirali — in to vse pri poizvedovanji o pristojnosti neke osebe — zoper pisavo imena. To osvetljuje z imenom Vilčnik, katero sem prej navedel; ime je slovensko ter se pravilno piše s sedmimi črkami, koroški pa naj se piše z dvanajstimi črkami!

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. marca.

Notranje dežele.

Rektor dunajskega vseučilišča, prof. Edvard Suess, se je odpovedal svoji častni službi kot rektor. V poslaniških krogih se sodi, da je storil to zaradi tega, ker je imel kot rektor preveč zavezane roke nasproti naučnemu ministerstvu in je hotel biti popolnoma prost vseh pomislekov v naučni razpravi.

Nova oprava pehote pri oddelkih, ki imajo že puško-repetirko, še vedno ni konečno dognana. V ta namen je ministerstvo odposlalo fml. Frid. Hotze-ja na nadzorovalno potovanje ter se je vojnam zaukazalo, da morajo po končanih letošnjih orožnih vajah predložiti poročila; iz vsega tega se razvidi, da ne bo pred mesecem novembrom t. l. izšel novi predpis o opravi in oboroženju.

Szögyenyi je dobil ponudbo, da bi prevzel **ogersko** ministerstvo notranjih zadev, in to vsled izrečne želje merodajnih krogov, ki ga nočejo pogrešati na dosedanem mestu. — Ostavka trgovskega ministra Szechenyi-ja se je konečno veljavno sprejela. Naslednik njegov bo Julij Szapary.

Vnanje države.

Potrjuje se znova, da bo ruski ministerski rezident v **srbski** prestolnici, Persiani, postal poslanik. — Za dōbe srbsko-bolgarske vojske obsojenih šestnajst pirotskih meščanov, ki so čestitali zmagujočemu bolgarskemu knezu ter bili zaradi tega obsojeni, je vlada minole dni pomilostila. To so bili zadnji politični jetniki, katere je zadela ta milost. — Dunajski poročevalec angleškega lista „Times“

je imel s kraljem Milanom razgovor, v katerem je slednji rekel gledé svojega odstopa in stališča dunajskega ministerstva v tej zadevi: „Graf Kálnoky je ohranil mojo tajnost s tako zvestobo, da je nikdar ne morem prehvaliti. Ravnal je popolnoma kot gentleman. Vi pravite, da bi se bilo moralo nekaj zgoditi, da bi se bilo v Avstriji pripravilo javno mnenje na moj odstop; toda molčalo se je vsled moje izrečne prošnje. Kralj, ki se namerava odpovedati, izgubi vso veljavo. Hotel pa sem, da ustava prej postane pravomočna, predno odložim krono. Dva dni pred svojo odpovedjo je o tem vedlo v Srbiji le petero mōž. Obvestil sem svoje ministre 36 ur prej, moji pribočniki in ostale osebe v moji okolici pa do zadnjega niso ničesa vedeli. Grof Kálnoky je poznal moje namene šest mesecev prej, povedal pa mu nisem ničesa o sredstvih, s katerimi si hočem uglati pot za svoj odstop, in gotovo je na Dunaji iznenadil manifest, ki je naznanjal novo ustavo. Čutil pa sem, ako vse to zaupam Kálnokyju, priznati bi bil moral dunajskemu kabinetu, da mi svetuje v jednom ali drugem oziru gledé ustave, s tem pa bi bilo stališče težavnejše tako zame, kakor za grofa Kálnokya.“

Uradni list Stambulovega ministerstva vedno trdi, da je cela **Bolgarija** sovražna Rusiji. Temu menda ni povsem tako, kajti nekemu dunajskemu listu se poroča: Pod vodstvom bivšega pravosodnjega ministra Stojlova se je osnovala konservativna bolgarska stranka, ki bajē broji že nad 30.000 pristašev. Glavna točka njenega vspeveda je delovanje na to, da bi se Bolgarija približala Rusiji.

Novela k tiskovni postavi bo delala **nemški** vladi v državnem zboru mnogo preglavice. Kolikor je dosedaj znano, glasovali bodo odločno zoper njo: Centrum, prostomišljeniki, Poljaki, Welfi, Alzacija-Lorena, Danci, desna stranka konservativcev, in skoro gotovo tudi jeden del narodnih liberalcev. Zavezni svet bo sklepal o tej predlogi že tekoči teden, prvo čitanje v državnem zboru pa bo začetkom aprila.

Glasilo lorda Salisbury-ja, „Morning-Post“, objavlja brez dvojbe vsled migljaja od zgoraj članek, ki osvetljuje razmerje mej **Nemčijo** in **Anglijo**. Glavna misel članku je ta, da Anglija tudi danes, ko se nemški poluurniki kažejo tako navdušene za angleško zvezo, kakor so pred kratkim napadali vse, kar je bilo angleškega, nima nikakoršnega povoda, zapustiti dosedanje stališče dobrovoljne neodvisnosti nasproti srednje-evropski zvezi, in to ravno tako, kakor se pred kratkim ni dala prestrašiti od nemških pretenj. Narod in ministerstvo v Angliji zreta na nemški „dona ferentes“ z istimi čuti, kakor nekdanj Grki, in akoravno so zadnji čas v Berlinu vsled raznih dogodkov prišli do spoznanja, da je Anglija še vedno velesila in važen faktor v Evropi, Anglija za svoj del vendar ne bo svojega „entente cordiale“, ki popolnoma zadostuje, premenila v ožjo zvezo. Posebno pa se Nemci motijo, ako mislijo, da je Nemčiji treba le prst stegniti, in takoj bi sklenila Anglija ž njo formalno zvezo. Anglija k temu ne čuti niti nagnjenja, niti potrebe.

Francoska zbornica je vzlic ugovoru finančnega ministra s 387 proti 137 glasovom sprejela neko predlagano postavo, po kateri se mera služba glavnega državnega zakladnika preosnovati. — Boulangerjev odbor je sklenil prihodnje dni v „Salle Wagram“-u v Parizu prirediti banket za 2000 povablencev. Vdeležili se ga bodo vsi člani revizijski odborov v Seine-departementu. — Občevanje zunanjih diplomatskih zastopnikov z Boulangerjem dela veliko preglavico republikli. Kakor piše „Figaro“, vdeležil se je angleški veleposlanik ob enem z Boulangerjem obeda pri marquisu de Breteuil-u, ne da bi bila pozneje ugovarjala francoska

šaljive dogodbe prišli v našo blagajnico, gospodu krčmarju njegovo proti-stavo v znesku 10 gl. vračam, g. Sedmaku pa pobotnico za 10 gl. prepornižno podajem.“

Buren smeh sledi tem besedam. Strojar je molčé poslušal, vrelo pa je v njem, kakor v sredi Vezuva. Šine kvišku kakor zapaljena raketa, peneč se od jeze raztrga pobotnico na kosee in jo županu vrže na rudeči nos, potem pa rine skozi kepo gostov, ki se gnetejo okoli njega, na prosto. Na pragu ga sreča logar s svojimi lovci in mu vošči dober večer, pa kliče za njim: „Kam takó naglo? Nocoj bomo praznovali debeli četrtek.“

Strojar je tisto noč slabo spal, hude sanje o zajcih so ga mučile. V gostilno k „jelenu“ ga ni bilo celih 14 dni.

Vesela družba pri gospōski mizi pa se je radovala pozno v noč. Gosp. logar je daroval gasilnemu društvu mošnjico tolarjev, ki mu jih je strojar podaril za molčanje, — krčmar je ravno tako storil z 10 gl., ki jih je proti-zastavil in še sodček piva je dal na vse to veselje. Lesjak je bil tisti večer imenitna oseba in je moral večkrat ponavljati, kakó je Sedmaka z zajcem prepetnajstil; J. P.

ali angleška vlada, ker tudi francoski veleposlanik v Londonu sprejema najodločnejše člane vladi nasprotne stranke. Pač pa je res, da je general Galliffet odsvetoval princu Waleskemu, naj se ne snide z „generalom“, in princ se je tudi ravnal po svētu, tem bolj, ker je dobil v istem smislu dopis od londonskega ministerstva zunanjih zadev. Zanimivo je sploh opazovati, koliko veljave ima Boulanger že v javnem mnenju na Francoskem. Nadrobno do malenkostij poročajo listi, ali se dobro ali slabo godi „generalu“, dá, celó o navadnem njegovem sprehodu brzojavijo v široki svet. Boulangerjev listi prekljujejo vest, da je Boulanger bolan. — V Parizu je A. Saissy ustanovil južnoslovansko korespondenco pod naslovom „Slobodna agencija“ (Agence libre), z namenom, da bi vedno postavil na pravo mero pretiravane in dostikrat navlašé izmišljene vesti nemških in angleških agentur.

Nizozemskemu kralju se ni zdravje zadnje dni obrnilo niti na bolje, niti na slabo, a zla znamenja še vedno niso zginila. V drugi zbornici je ministerski predsednik naznanil: Ministerski svet je sklenil, da kralj ne more več vladati. Ta sklep se je naznanil državnemu совету, ki bo v kratkem izrekel o njem svoje mnenje.

V predvečerajšnji seji **rumunskega** senata se je povodom obletnice, ko je bila Rumunija proglašena za kraljestvo, vložil in potrđil predlog, naj se prestolonaslednik princ Ferdinand Hohenzollernski v smislu ustave vsprejme v zapisnik senatorjev. — Ruski poslanec v Bukareštu je protestoval zaradi iztiranja nekaterih ruskih podložnikov, vzlic temu pa so še vedno razmere mej Hitrovom in Carpom prijateljske. Carp se je z nova z avstrijskim poslanikom posvetoval zaradi trgovinske pogodbe, vendar pa se jima ni še posrečilo najti trdno podlago za nadaljne obravnave.

Dnevne novice.

(Gosp. dr. Alfonz Mosché), odvetnik, mestni odbornik, deželni poslanec itd. v Ljubljani, pristopil je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot podpornik s svoto 5 goldinarjev. Srēna mu hvala!

(Kranjski deželni muzej.) Deželni odbor je sklenil, da bode namesto umrlega kustosa Deschmanna izročil začasno vodstvo deželnega muzeja c. kr. profesorju Alfonzu Müllnerju. Gospod Müllner je naš rojak in znan po svojem zgodovinskem delu „Emona“.

(„Otročarije“ in petarde.) Pod tem naslovom piše „Edinost“: Žalostno znamenje je, da v „naj-zvestejšem mestu“ Trstu vzdigne izdajsko roko irredentska klika o prilikah, kedar se slavi slavnost v pravem, avstrijskem duhu. Petarde so bile že od nekdanj na dnevnem redu. Irredenta ne more trpeti, da se postavi v „italijanskem“ mestu spomenik v slavo Avstriji. Na predvečer razkritja spomenika v spomin 500letnega združenja Trsta z Avstrijo so počile tri petarde. Prva blizo spomenika ter je policijskemu nadzorniku g. Nučiču odtrgala dva prsta na desni roki. Druga je počila pred kadetsko vojašnico. Vsi prebivalci v okolici so se tako prestrašili, da celo noč niso spali. Tretja petarda se je razletela pred mornarsko vojašnico. Četrta je bajé počila pred Lloydovo palačo. To delo je premišljeno in pripravljeno od neke skrite stranke. Kaj porečeta vrla tržaško-italijanska liberalna prvaka Luzzatto in Burgstaller na take izjave tržaške „irredente“, katera po njih mislih ni drugo, nego „fantom“, pošast v očeh panslavistov? Ali so petarde „otročarije“? — Zakaj se ni objavilo razkritje spomenika po javnih razglasilih, kakor se objavljajo druge stvari? Zakaj se ni slavil tako redek slučaj na tak način, da ostane v večnem spominu našim potomcem? Na dan razkritja je brila burja, in razni gospodje so ostali doma, kakor jim je ravno bolje prišlo.

(Umrla) je po dolgi bolezni v Arku na južnem Tirolskem 17letna grofica Angela Barbo-Waxenstein.

(Odlikovanje.) Afriški potnik v znani ekspediciji Stanleyevi, gosp. Dragotin Lerman, rodom Hrvat iz Požege, dobil je od belgijskega kralja Leopolda red afriške zvezde. Kakor poroča „Obzor“, vrnil se bode g. Lerman čez leto dni v svojo domovino ter pripeljal soboj krasno afriško zbirko.

(Iz Gradca) se poroča, da so stavci, tiskarji in strojevodje vseh tiskarn odpovedali delo, in sicer z dnem 6. aprila. Tiskarne iščejo stavcev.

(Tržaška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) pozivlja na redni občni zbor, ki bode v nedeljo 31. marca t. l. ob 5. uri popoldne v prostorih „Slovanske Čitalnice“ (Via Campanile št. 4). Dnevni red: 1. Nagovor prvomestnice. 2. Poročilo zapisničarice o delovanju podružnice v teku leta 1888. 3. Poročilo blagajničino o denarnem stanju.

Vedeli so pa vsi, kaj da pride, ker je bilo že poprej dogovorjeno. Župan začne tako-le:

„Slavna gospōda! Vsakemu izmed nas je gotovo še v spominu 20. dan meseca januarija. Ko smo se tisti dan v naši odlični družbi zvečer pri izvrstnem pivu čislanege krčmarja Jelenovca pogovarjali, primerilo se je, da je gosp. Jurij Sedmak, imenovan Kožar, strojarski mojster v našem trgu, v moje roke položil 10 gl. a. v., kateri zapadejo kot blagodušen dar našemu gasilnemu društvu, ako ga v teku pol leta kak lovec ali kakor se je on šaljivo izrazil — kaka zelena suknja na led spelje. Tukašnji krčmar, g. Jelenovec, mu je nasproti zastavil 10 gl., kateri društvu ostanejo, ako bi on stavo zgubil. Prav žal je meni in vsem prijateljem občespoštovanega mojstra strojarja, da so slavnoistega ravno danes zelene suknje grdo namazale, kajti, ta-le izjava, pisana lastnoročno od gosp. Strela, logarja v bližnji graščini in zapečatená z grajskim pečatom, naznanja, da je danes zjutraj ob 8. uri Strelav lovec z imenom Lesjak spoštovanemu g. Sedmaku prodal zajca, ki pa ni bil pravi zajec iz krvi in mesa, ampak z otavo in rezanico natlačen zajčji meh, samo za norčijo napravljen. Spoštovani mojster strojar je tedaj stavo zgubil, jaz pa kot načelnik tukašnjega gasilnega društva slavnoistemu toplo zahvalo izražam za 10 gl., ki so vsled le-te tolikanj

4. Posamezni predlogi in želje. 5. Volitev novega načelnika.

(Službovnik) nemško-slovenski za cesarsko kraljevo vojsko. Prvi del. Drugi natis službovnika iz leta 1873. Poslovenil Andrej Comel pl. Sočebnan, c. kr. major v pokoju. Natisnila tiskarna družbe sv. Mohora. To je najnovejšo delo, katero je založil in izdal znani pisatelj vojaških knjig. Knjiga ima nemški in slovenski tekst in stoji 80 kr. Gotovo bodo naši vojaki radi segali po tej knjigi, da v domačem jeziku sami beró, kar jim sicer razlagajo v „strašni“ nemščini. „Službovnik“ in druge vojaške knjige, katere je izdal g. pisatelj, dobivajo se pri njem v Graecu (Grazbachgasse 40) in po knjigarnah. G. pl. Comel ob enem naznanja, da je že poslovenil in bode v kratkem izdal „Poučilo o streljanju“ (Schies-Instruction) in „Vežbovnik“ (Exerzir-Reglement).

Raznoterosti.

— Pariški stolp za razstavo je gotov. Visok je ravno 300 metrov ter tehta 6,500.000 kilogramov. Stolp je od samega železa ter ima tri galerije. Prva je na višini 56 metrov, druga na višini 115 m., tretja na višini 263 metrov. Ta stolp je unikum ne samo v Evropi, temveč na celi zemlji. Tako je zvonik v Vašingtonu visok 175 m., zvonik v Koloniji 159 m., v Rajenu 150, misirska piramida 146, zvonik v Strassburgu 142, na Dunaji 138, v Rimu 132, v Milanu 111, Panteon 76, zvonik v Parizu 66 metrov.

— Ptičji koncert. Ruski list „Kijevljanin“ poroča: Petrogradski ljubitelj ptic-pek, M. S. Golohvastov, je sestavil ptičji zbor, v katerem so: jeden drozeg, dva slavca, trije kanarčki, škrjanec in pirol (kobilar). Ta originalni zbor prav lepo popeva partije iz oper in ruskih narodnih pesmij. Golohvastov je te dni odpotoval s svojo družbo v Moskvo, kjer bode dajal koncerte.

— Hiša s štirinajstimi nadstropji. V Čikagu je neki ameriški bogatin sezidal hišo s štirinajstimi nadstropji, ki pa sedaj leži v razvalinah. Ko so namreč stavili zadnje nadstropje, sesulo se je vse poslopje vsled teže. Na srečo se je to zgodilo v nedeljo, ko ni bilo delavcev pri delu.

Telegrami.

Dunaj, 28. marca. Zbornica poslancev: Razprava o naučnem proračunu. Pri naslovu „srednje šole“ se obrne naučni minister zoper Dumreicherja, ki je navedel zoper naučno upravo celo vrsto pritožb, akoravno je bil sam dolgo časa v njeni osrednji upravi. Lažje je z lepimi besedami kritikovati dejanja drugih, kakor pa sam v težavnih razmerah in odgovorni službi vestno postopati.

Minister potem razpravlja dislokacijski ukaz iz leta 1887 ter konstatuje nasproti navadnim napačnim trditvam, da se je izvedlo izmed 18 njegovih naredb že 16, da se v sedemnajstem slučaju še vršé obravnave z dotično občino, le v osemnajstem slučaju se ne bo moglo doseči sporazumljenje. Ukaz se ni sovražno obračal zoper slovansko prebivalstvo, ter njega kot ministra veseli, da se je že deloma pomirilo to prebivalstvo. Dalje razmotriva minister razmere na srednjih šolah v Bruntalu, Ljubljani, Pragi, posebno v Kranji, ter pri tem naznani, kaj je naučna uprava storila za slovenske šole, njihove profesorje in primerna učna sredstva. Minister naglašá, da deželni predsednik na Koroškem, kakor tudi deželni

šolski nadzornik nista izgovorila očitanih jima Slovincem sovražnih besedi. Minister ko- nečno obljubi, da bo pri posameznih prijavljenih željah postopal dobrovoljno uvažujoč vse razmere, pridržuje pa si najprvo ono, kar se mu zdi najnujnejše. (Odobranje na desnici.) — Gospodska zbornica je brez razprave potrdila začasni proračun in postavo o prepovedi tujih srečk.

Praga, 27. marca. Pri današnji volitvi v državni zbor iz skupine fidejkomisnega veleposestva je bil kandidat konservativne stranke, Edvard grof Pálffy, s 27 oddanimi glasovi jednoglasno izvoljen.

San Sebastjan, 27. marca. Kraljica-vladarica je došla ter jo je narod navdušeno sprejel. Jutri bodo ministri odpotovali na mejo, da pozdravijo kraljico Viktorijo.

Zanzibar, 27. marca. Nemci so v soboto Saadani bombardovali.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
27	7. u. zjut.	722.5	3.8	sl. jzap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	723.7	8.6	sr. zap.	„	
	9. u. zveč.	727.3	5.4	sl. zap.	„	
Srednja temperatura 5.9°, za 0.1° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83	gl.	80	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16 %	84	„	30	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	„	45	„
Papirna renta, davka prosta	99	„	85	„
Akcije avstr.-ogerske banke	891	„	—	„
Kreditne akcije	303	„	50	„
London	121	„	25	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	58	„
Cesarski cekini	5	„	70	„
Nemške marke	59	„	20	„

Skladbe

r. Gregorija Riharja

dobivajo se še vedno v **Gospodskih ulicah št. 4.** (3-1)

Naznanilo in priporočilo.

Preč duhovščini, kakor slavnemu občinstvu izrekam svojo najtoplejšo zahvalo za doslej izkazano mi zaupanje in se priporočam tudi v bodoče za izdelovanje vseh

podobarskih in pozlatarskih del,

kot: prenovljenja altarjev, tabernakeljov, lee, krstnih kamnov in podob. Prenavljam vsake vrste okvire, križeva pota, sv. razpela, svečnike itd. Tudi na novo izdelavam vsa ta dela v vsakem slogu prav okusno in trpežno.

V zalogi imam sv. razpela od 4" do 3', na križu in brez križa, s stojalom in brez stojala, pozlačene, slikane in iz trdega lesa. Kristusni so do 2' čevlja po 2" znarazen, 4, 6, 8, 10, 12" itd.

Cofi za svetilnice — za spodaj in zgoraj dobé se od 80 kr. do 8 gl., krogle za vrvi pri svetilnicah in svečnikih, palice za okvire (Goldleisten), slike itd.

Vsako delo izdelujem zanesljivo, dobro, in kar mogoče po nizki ceni. (6-4)

Franjo Toman,

podobar in pozlatar

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 4, v Mayerjevi hiši.

Franc Kokalj,

sobni slikar,

Rožne ulice šte. 21 v Ljubljani, se priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu v izvrševanje vsakovrstnega

slikanja sob

po navadnem in tudi najfinjšem okusu. Dela izvršuje lično in trpežno v mestih, kakor po deželi po prav primerni ceni. (10-8)

Zobozdravnik

Schweiger

stanuje pri Maliču (hôtel Stadt Wien), II. nadstropje št. 23.

Ordinira od 1/2 10. do 1/2 1. ure zjutraj in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 1/2 10. do 1. ure. (6)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štrole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

☛ celi ornat. ☛

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Razprodaja.

ANTON JENTL,

trgovec z manufakturnim blagom,

Špitalske ulice št. 6,

prodá vso svojo zalogo po zopetno znižanih cenah.

Priporoča posebno še raznovrstno jegerndorfsko blago, meliran, kariran in rudeč pristni barhent, tiskane kotone, volnate in svilnate rute, črni in raznobarni baržun (žamet) za okrašenje obleke, raznovrstne nogovice za gospe in otroke, istotako tudi veliko množino raznovrstnega manufakturnega blaga. (3-2)